

Sygn. akt VI Ka 1366/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Celina Czerwińska

Sędziowie: SO Aleksandra Mazurek

SR (del.) Małgorzata Nowak – Januchta

protokolant – protokolant sądowy Paulina Goździk

przy udziale prokuratora Agaty Stawiarz

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 r.

sprawy P. R.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W.

z dnia 22 lipca 2014 r. sygn. akt VIII K 374/13

1. zaskarżony wyrok zmienia w pkt. IV w ten sposób, że na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności zalicza P. R. okresy odbywania kar pozbawienia wolności: w sprawie VIII K 102/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. od dnia 9 listopada 2013 roku do 9 maja 2014 roku, w sprawie X K 306/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie: od dnia 5 stycznia 2012 r. do dnia 6 stycznia 2012 r. oraz od dnia 9 maja 2014 r. do 20 stycznia 2015 r. oraz w sprawie VIII K 892/11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. dzień 19 października 2011 r.;
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. B. kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT;
4. zwalnia skazanego od wydatków postępowania odwoławczego, przejmując te wydatki na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1366/14

UZASADNIENIE

P. R. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. z dnia 02 lutego 2012 r. sygn. akt VIII K 913/11 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 24 listopada 2011 r. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono zatrzymanie skazanego w dniach od 24 listopada 2011 r.

do 25 listopada 2011 r., (postanowieniem z dnia 9.11.2013 r. sygn. VIII Ko 1450/13 zmieniono orzeczoną wyrokiem karę na karę 30 dni aresztu, uznając karę za wykonaną w całości);

2. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. z dnia 25 maja 2012 r. sygn. akt VIII K 102/12 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 25 listopada 2011 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono zatrzymanie skazanego w dniu 25.11.2011 r.; postanowieniem z dnia 25 września 2012 r. tut. Sąd rozstrzygnął wątpliwości co do wykonania wyroku z dnia 25 maja 2012 r., w ten sposób, iż postanowił nie zaliczać skazanemu zatrzymania w dniu 25 listopada 2011 r.;

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie z dnia 08 sierpnia 2012 r. sygn. akt X K 306/12 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 03 stycznia 2012 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 05 stycznia 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono karę łączną w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 05 stycznia 2012 r. do dnia 06 stycznia 2012 r.;

4. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. z dnia 11 października 2012 r. sygn. akt VIII K 892/11 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 19 października 2011 r. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 19 października 2011 r.;

5. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. z dnia 03 października 2012 r. sygn. akt VIII K 431/12 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od 8 maja 2012 r. do 05 czerwca 2012 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono zatrzymanie w dniu 05 czerwca 2012 r.; postanowieniem z dnia 05 grudnia 2012 r. Sąd rozstrzygnął wątpliwości co do prawidłowości zaliczenia na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 03 października 2012 r. w ten sposób, że postanowił nie zaliczać skazanemu zatrzymania w dniu 05 czerwca 2012 r.;

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. z dnia 16 listopada 2012 r. sygn. akt VIII K 360/12 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 4 maja 2012 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. tut. Sądu na poczet orzeczonej kary zaliczono skazanemu zatrzymanie w dniach 04.05.2012 r. i 05.05.2012 r., (postanowieniem z dnia 9.11.2013 r. sygn. VIII Ko 1455/13 zmieniono orzeczoną wyrokiem karę na karę 30 dni aresztu, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania od dnia 4 maja 2012 r. do dnia 5 maja 2012 r.);

7. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. z dnia 17 stycznia 2013 r. sygn. akt VIII K 146/12 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 14 lutego 2012 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono zatrzymanie skazanego od dnia 14.02.2012 r. do dnia 15.02.2012 r.; (postanowieniem z dnia 9.11.2013 r. sygn. VIII Ko 1456/13 zmieniono orzeczoną wyrokiem karę na karę 30 dni aresztu, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 14 lutego 2012 r. i 15 lutego 2012 r.);

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w W. z dnia 05 marca 2013 r. sygn. akt VIII K 492/12 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 1 czerwca 2012 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której postanowieniem z dnia 29 maja 2013 r. Sąd zaliczył zatrzymanie skazanego w dniach 01.06.2012 r. i 02.06.2012 r.;

Sąd Rejonowy dla Warszawy-P. w W. wyrokiem łącznym z dnia 22 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 374/13

I. na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. orzekł wobec skazanego P. R. w oparciu o kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach sygn. akt VIII K 102/12, X K 306/12 i VIII K 892/11 (opisane w pkt. II, III, IV) pierwszą karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. orzekł wobec skazanego P. R. w oparciu o kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach sygn. akt VIII K 431/12 i VIII K 492/12 (opisane w pkt V i VIII) drugą karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. ustala, iż wyroki, które uległy połączeniu w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na poczet orzeczonej w pkt. I wyroku pierwszej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu P. R.: w sprawie sygn. akt VIII K 102/12 faktyczny okres odbywania kary pozbawienia wolności od dnia 04.12.2013 r. do dnia 04.06.2014 r., w sprawie sygn. akt VIII K 892/11 zatrzymanie w dniu 19 października 2011 r.

V. na poczet orzeczonej w pkt II wyroku drugiej kary łącznej pozbawienia wolności, zaliczył skazanemu P. R. w sprawie sygn. akt VIII K 492/12 zatrzymanie w dniach 01.06.2012 r. i 02.06.2012 r.;

VI. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w stosunku do wyroków zapadłych w sprawach sygn. akt VII K 913/11, VIII K 360/12, VIII K 146/12 (opisanych w pkt I, VI i VII) umorzył;

VII. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. B. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VIII. zwolnił skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył obrońca skazanego, zaskarżając go w części, tj. co do pkt. I i II w części dotyczącej orzeczenia o karze oraz co do pkt. IV wyroku, na korzyść skazanego.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. w oparciu o art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na treść wyroku, tj. błędne przyjęcie, że w sprawie o sygn. akt VIII K 102/12 faktyczny okres odbywania kary pozbawienia wolności miał miejsce od 4 grudnia 2013 r., a nie od 9 listopada 2013 r., skutkiem czego Sąd I instancji nie zaliczył na poczet kary orzeczonej w pkt. I wyroku dodatkowo 25 dni faktycznego pozbawienia wolności czyli okresu od 9 listopada 2013 r. do 4 grudnia 2013 r.;
2. w oparciu o art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 4 k.p.k., rażąca niewspółmierność pierwszej kary łącznej, orzeczonej w pkt. I wyroku, wymierzonej z uwzględnieniem zasady asperacji, podczas gdy istnieją uzasadnione przesłanki przemawiające za zastosowaniem zasady absorpcji;
3. w oparciu o art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 4 k.p.k. rażąca niewspółmierność drugiej kary łącznej, orzeczonej w pkt. II wyroku, wymierzonej z uwzględnieniem zasady asperacji, podczas gdy istnieją uzasadnione przesłanki przemawiające za zastosowaniem zasady absorpcji.

Obrońca wniósł o:

1. zmianę pkt. IV wyroku poprzez zaliczenie Skazanemu na poczet pierwszej kary łącznej, obok okresów zaliczonych w punkcie IV wyroku dodatkowo 25 dni faktycznego pozbawienia wolności
2. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. I, poprzez orzeczenie kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, tj. wymierzenie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności;
3. zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. II, poprzez orzeczenie kary łącznej z uwzględnieniem zasady pełnej absorpcji, tj. wymierzenie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy okazała się o tyle zasadna, że spowodowała zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. IV w ten sposób, iż na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1. kary łącznej 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności Sąd Okręgowy zaliczył P. R. okresy odbywania kar pozbawienia wolności: w sprawie VIII K 102/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. od dnia 9 listopada 2013 roku do 9 maja 2014 roku, w sprawie X K 306/12 Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie: od dnia 5 stycznia 2012 r. do dnia 6 stycznia 2012 r. oraz od dnia 9 maja 2014 r. do dnia 20 stycznia 2015 r. oraz w sprawie VIII K 892/11 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w W. dzień 19 października 2011 r. W pozostałej części zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.

Zarzut sformułowany w apelacji w punkcie 1. okazał się być trafny. Sąd Odwoławczy podzielił argumentację obrońcy co do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na treść wyroku, tj. błędne przyjęcie, że w sprawie o sygn. akt VIII K 102/12 faktyczny okres odbywania kary pozbawienia wolności miał miejsce od 4 grudnia 2013 r., a nie od 9 listopada 2013 r. skutkiem czego Sąd I instancji nie zaliczył na poczet kary orzeczonej w pkt. I wyroku dodatkowych dni faktycznego pozbawienia wolności, tj. okresu od 9 listopada 2013 r. do 4 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w W., wyrokiem z 2 lutego 2012 r. sygn. akt VIII K 913/11 skazał P. R. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Według informacji o pobytach i orzeczeniach (k.189) przedmiotową karę zaczął skazany odbywać w dniu 5 czerwca 2012 r., gdzie przewidywany koniec kary określony został na 4 grudnia 2013 r. W okresie odbywania kary nastąpiła zmiana wymiaru kary, bowiem zgodnie z art. 50 ust.1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania karnego oraz niektórych ustaw, jeżeli niniejszej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo na karę pozbawienia wolności stanowi wykroczenie orzeczonej kara podlegająca wykonaniu ulega zamienianiu na karę aresztu w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia za taki czyn. Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. postanowieniem o sygn. akt VIII Ko 1450/13 z dnia 9 listopada 2013 r. dokonał zmiany wymiaru kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności na 30 (trzydzieści) dni aresztu w myśl art. 119 kodeksu wykroczeń, jednocześnie uznając wyżej wymienioną karę za wykonaną w całości. Z dniem 9 listopada 2013 r. został zwolniony z odbywania tej kary.

Zgodnie z treścią postanowienia Sądu Rejonowego dla Warszawy P. w W. w dniu 9 listopada 2013 r. skazany P. R. odbył karę orzeczoną w sprawie VIII K 913 /11 i w tym samym dniu (tj. 9 listopada 2013 r.) zaczął odbywać kolejną karę orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi- Północ w W. VIII Wydział Karny z 25 maja 2012 r., sygn. akt VIII K 102/12, tj. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Skazany odbył i tą karę orzeczoną w wyroku o sygn. akt VIII K 102/12 w dniu 9 maja 2014 r. i tego samego dnia wykonaniu podlegała zaczęła kara orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieście o sygn. akt X K 306/12 w wymiarze 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Ustawodawca przyjął zasadę obligatoryjnego zaliczenia na poczet kary okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tzn. zarówno okresu tymczasowego aresztowania, jak i zatrzymania, pobytu w schronisku dla nieletnich, w zakładzie poprawczym, pobytu w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym podczas obserwacji. Tym samym Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w wyroku z dnia 8 sierpnia 2012 r. o sygn. akt. X K 306/12 w punkcie III na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres zatrzymania oskarżonego od dnia 5 stycznia 2012 r. do dnia 6 stycznia 2012 r. Należy zaznaczyć, że skutkiem zaliczenia rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest przyjęcie, że z chwilą uprawomocnienia się wyroku skazującego okres takiego pozbawienia wolności staje się częścią odbytej kary [vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2006 r., III KK 409/05, OSNKW 2006, nr 7-8, poz. 72].

Zarzuty zawarte w wywiedzionej apelacji dotyczące rażącej niewspółmierności kary poprzez rozstrzygnięcie w wyroku łącznym o karach łącznych na zasadzie asperacji w związku z pominięciem okoliczności przemawiających na korzyść zastosowania zasady absorpcji jest zarzutem chybnym.

Orzekając w sprawie o wydanie wyroku łącznego Sąd może orzec tą karę zgodnie z dyspozycją art. 86 § 1 kk w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd może zastosować zasadę absorpcji, asperacji lub kumulacji. Zastosowanie jednej z tych zasad uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy osądzonymi czynami objętymi tym orzeczeniem. Relacje te sprowadzają się do określenia jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączący te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały one popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej kara łączna orzeczona wyrokiem łącznym winna być zbliżona do dopuszczalnego minimum uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem. Ponadto nie bez znaczenia dla intensywności tego związku pozostaje także ocena wielości czynów przestępczych, rodzaj, wielość i podobieństwo dóbr prawnie chronionych naruszonych przestępstwami dokonanymi przez skazanego.

Sąd Rejonowy orzekając w sprawie niniejszej wziął pod uwagę warunki podmiotowe skazanego tj. jego wielokrotną karalność a drugiej strony młody wiek i postępujący proces resocjalizacji i wymierzył skazanemu w pkt. I karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy, a w punkcie II karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności-każda z nich przy zastosowaniu zasady asperacji.

Jednakże jak prawidłowo ustalił Sąd Rejonowy wielokrotna karalność skazanego wyklucza możliwość zastosowania co do skazanego P. R. przy wymierzaniu kar łącznych pozbawienia wolności zasady absorpcji, a także wywiedzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Podnieść należy, iż przy wymiarze kary łącznej Sąd bierze pod uwagę całokształt okoliczności, kierując się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. Natomiast zasadę pełnej absorpcji, o zastosowanie której wnosił obrońca, sąd stosuje wówczas, gdy zachowanie i postawa skazanego wyróżniają się w sposób pozytywny. Tymczasem okoliczności takie w przypadku skazanego P. R. nie zachodzą.

Sąd Rejonowy wskazał, że zachowanie skazanego w trakcie odbywania kary, jak to wynika z opinii nadesłanej przez Dyrektora AŚ B. w W. (k.10-11), jest oceniane pozytywnie (ogólna ocena dobra). Sąd Okręgowy zapoznał się z opinią nadesłaną przez Dyrektora ZK w B. z dnia 16 grudnia 2014 r. (k.185-187), w którym stwierdził, że w warunkach izolacji więziennej zachowanie i funkcjonowanie osadzonego oceniane jest jako zmienne. Skazany jeden raz karany był dyscyplinarnie za agresywne zachowanie i wulgarne odnoszenie się do funkcjonariusza i innego współosadzonego. Czterokrotnie nagradzany kodeksowo za dobre zachowanie oraz w celu zachęcenia do poprawy zachowania. Kontakty w gronie współosadzonych układa właściwie, nie zaobserwowano zachowań agresywnych, skłonnych do dominacji. W stosunku do przełożonych stara się prezentować postawę zgodną z wymogami formalnymi. Nie deklaruje przynależności do grup podkultury przestępczej tzw. grypsujących. Nie jest zatrudniony w jednostce ze względu na brak wolnych etatów. Co istotne u skazanego stwierdzono uzależnienie od środków odurzających. Termin przyjęcia skazanego do oddziału terapeutycznego dla uzależnionych od środków psychotropowych z ZK R. wyznaczono na termin 15 stycznia 2015 r. Karę pozbawienia odbywa w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany jego zmianą. Skazany nie korzysta z systemu przepustkowego. Nie był inicjatorem ani uczestnikiem wypadów nadzwyczajnych, nie stosowano wobec jego osoby środków przymusu bezpośredniego. Aktów autoagresji, prób samobójczych nie podejmował. Jednak względem popełnionego czynu karalnego i prowadzonego trybu życia prezentuje mało krytyczny stosunek. Tak więc treść tej opinii nie daje podstaw do przyjęcia, że proces resocjalizacji skazanego osiągnął już swój cel.

Istotnie jak wskazał w apelacji obrońca skazanego w sprawie o sygn. akt VIII K 913/11, w której sąd zamienił skazanemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności na 30 dni aresztu i uznał karę za wykonaną w całości, P. R. faktycznie odbył karę prawie w wymiarze 1 (jeden) rok, 4 (cztery) miesiące i 4 (cztery) dni za czyn, który w świetle obecnych przepisów jest zagrożony karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny). Ze względu na fakt, że przedmiotowy czyn stanowi obecnie wykroczenie, kara orzeczona w tej sprawie nie może być objęta wyrokiem łącznym i w konsekwencji nie można zaliczyć tej faktycznie odbytej kary na poczet kary łącznej. Jednakże trudno wobec wzięcia

pod uwagę całokształtu okoliczności, podzielić stanowisko obrońcy, że wymierzenie karą łącznych z bez zastosowania zasad absorpcji będzie czyniło nadmierną i niesprawiedliwą odpłatę za popełnione przestępstwa.

Należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że brak jest podstaw do przyjęcia, że proces resocjalizacji skazanego został zakończony lub poczynił tak znaczący postęp, iż kara, którą powinien jeszcze odbyć dla zrealizowania jej celów, może ulec maksymalnemu lub radykalnemu skróceniu. W świetle wskazanych powyżej okoliczności, zdaniem Sadu, orzeczone kary odpowiadają dyrektywom wymiaru kary znajduje uzasadnienie w konieczności dostosowania wymiaru kasy do wymogów prewencji indywidualnej i okresów niezbędnych do osiągnięcia pełnego efektu wychowawczego oraz czynią zadość sprawiedliwej odpłacie za popełnione przestępstwa. Sąd Odwoławczy podziela w pełni zdanie Sądu Rejonowego w powyższej kwestii.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.